

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudkyň JUDr. Brigity Chrástilové a JUDr. Milady Tomkové v právní věci **stěžovatelky: G. P.**, zastoupena JUDr. Otto Mrňavým, advokátem, se sídlem Tachovské nám. 649/3, Praha 3, a **dalšího účastníka: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 14. 1. 2005, č. j. 9 Az 23/2004 - 35,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci stěžovatelky, advokátu JUDr. Otto Mrňavému, **se nepřiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Shora uvedeným rozsudkem Městského soudu v Praze byla žaloba směřující proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 27. 1. 2004, č. j. OAM - 1319/VL - 07 - P25 - 2001, zamítnuta, a o nákladech řízení bylo rozhodnuto tak, že žádný z účastníků nemá na jejich náhradu právo.

Ve smyslu daného poučení podala stěžovatelka proti rozsudku Městského soudu v Praze, který byl doručen jejímu tehdejšímu zástupci advokátovi JUDr. Otto Mrňavému dne 14. 2. 2005, kasační stížnost, která byla stěžovatelkou podána osobně u Městského soudu v Praze dne 1. 4. 2005 (kasační stížnost tedy nebyla podána v zákonné lhůtě a je zjevně opožděná).

Stěžovatelka byla řádně poučena, že kasační stížnost lze podat do dvou týdnů po doručení rozsudku ve smyslu ustanovení § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatelka však podala kasační stížnost až dne 1. 4. 2005, tedy po marném uplynutí lhůty, jež uplynula dnem 28. 2. 2005.

Městský soud v Praze po podání kasační stížnosti postupoval ve smyslu ustanovení § 108 odst. 1 s. ř. s. a předložil kasační stížnost se spisy Nejvyššímu správnímu soudu. Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než ve smyslu ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. (za použití § 120 s. ř. s.) kasační stížnost jako zjevně opožděnou odmítnout. Za těchto

okolností pozbylo na významu rozhodovat o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Výrok o nákladech řízení má odůvodnění v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Stěžovatelce byl usnesením Městského soudu v Praze ze dne 8. 4. 2005, č. j. 9 Az 23/2004 - 42, pro řízení o kasační stížnosti ustanoven zástupcem advokát; v takovém případě platí hotové výdaje za zastupování a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s.). Protože v dané věci nebyly provedeny ustanoveným advokátem žádné úkony, a nebyly tak naplněny zákonné předpoklady pro přiznání odměny ve smyslu platné právní úpravy dané vyhláškou č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů, bylo rozhodnuto, že ustanovenému zástupci stěžovatelky, advokátu JUDr. Otto Mrňavému, se nepřiznává odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti, jak uvedeno v bodě III. výroku tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 5. října 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu